

Yom Kippur Shiur:

Intentionality and Sincerity in Our Service of Hashem

Rabbi Menachem Schrader, OU-JLIC Founding Director

1. יחזקאל לו:כה

וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם.

2. ירמיהו ז:יב

מקוה ישראל ה', כל עזביך יבשו, וסורי בארץ יכתבו כי עזבו מקור מים חיים את ה'.

3. ישעיהו נה:ז

יעזב רשע דרכו ואיש און מחשבתי, וישב אל ה' וירחמהו ואל אלקינו כי ירבה לסלוח.

4. רמב"ם תשובה ב:ב

ומה היא התשובה?

הוא שיעזוב החוטא חטאו ויסירונו ממחשבתו ויגמור בלבו שלא יעשה עוד, שנאמר 'יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבתי'. וכן יתנחם על שעבר, שנאמר 'כי אחרי שובי ניחמתי ואחרי היודעי סיפקתי על ירך', ויעיד עליו יודע תעלומות שלא ישוב לזה החטא לעולם, שנאמר 'ולא נאמר עוד אלהינו למעשה ידינו אשר בך ירוחם יתום'. וצריך להת ודוּת בשפתינו ולומר עניינות אלו שגמר בלבו.

5. רמב"ם תשובה ז:ג

ואל תאמר שאין התשובה אלא מעבירות שיש בהן מעשה כגון זנות וגזל וגניבה. כשם שצריך אדם לשוב מאלו כך הוא צריך לחפש בדעות רעות שיש לו ולשוב מהן, מן הכעס ומן האיבה ומן הקנאה ומן התחרות ומן ההתול ומן רדיפת הממון והכבוד ומרדיפת המאכלות ומכיוצא בהן, מן הכל צריך לחזור בתשובה. ואלו העונות קשים מאותן שיש בהן מעשה, שבזמן שאדם נשקע באלו קשה הוא לפרוש. וכן הוא אומר 'יעזוב רשע דרכו ואיש און מחשבתי'.

6. יומא ח:ט

אמר רבי עקיבא: אשריכם ישראל. לפני מי אתם מטהרין, מי מטהר אתכם? אביכם שבשמים, שנאמר: "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם." ואומר: "מקוה ישראל ה'." מה מקוה מטהר את הטמאים, אף הקדוש ברוך הוא מטהר את ישראל.

7. רמב"ם מקוואות יא:יב

דבר ברור וגלוי שהטומאות והטהרות גזירת הכתוב הן. ואינן מדברים שדעתו של אדם מכרעת אותן, והרי הן מכלל החוקים. וכן הטבילה מן הטומאות מכלל החוקים היא, שאין הטומאה טיט או צואה שתעבור במים, אלא גזירת הכתוב היא, והדבר תלוי בכוונת הלב. ולפיכך אמרו חכמים "טבל ולא הוחזק כאילו לא טבל". ואף על פי כן רמז יש בדבר: כשם שהמכוון לבו לטהר, כיון שטבל טהר, ואף על פי שלא נתחדש בגופו דבר, כך המכוון לבו לטהר נפשו מטומאת הנפש, שהן מחשבות האון ודעות הרעות, כיון שהסכים בלבו לפרוש מאותן העצות, והביא נפשו במי הדעת, טהר. הרי הוא אומר "וזרקתי עליכם מים טהורים וטהרתם, מכל טמאותיכם ומכל גלוליכם אטהר אתכם."

8. רמב"ם יסודי התורה ב:י

הקדוש ברוך הוא מכיר אמתו ויודע אותה כמות שהיא. ואינו יודע בדעה שהיא חוץ ממנו כמו שאנו יודעין, שאין אנו ודעתנו אחד, אבל הבורא הוא ודעתו וחייו אחד מכל צד ומכל פנה. שאלמלי היה חי בחיים ויודע בדעה היו שם אלהות הרבה, הוא וחייו ודעתו, ואין הדבר כן, אלא אחד מכל צד ומכל פנה ובכל דרך ייחוד. נמצאת אומר, הוא היודע והוא הידוע והוא הדעה עצמה, הכל אחד. ודבר זה אין כח בפה לאמרו ולא באוזן לשמעו ולא בלב האדם להכירו על בריו.

9. רמב"ם טומאת אוכלין טז:ט

וכן מותר לאדם ליגע בכל הטומאות ולהתטמא בהן. שהרי זהיר הכתוב את בני אהרן ואת הנזיר מהתטמא במת, מכלל שכל העם מותרין. ושאף כהנים ונזירים מותרין להתטמא בשאר טומאות חוץ מטומאת מת.

10. רמב"ם טומאת אוכלין טז:יב

אף על פי שמותר לאכול אוכלין טמאים ולשקות משקין טמאים חסידיים הראשונים היו אוכלין חוליהן בטהרה ונזהרין מן הטומאות כולן כל ימיהן, והן הנקראין פרושים. ודבר זה קדושה יתירה היא ודרך חסידות שיהיה אדם נבדל ופורש משאר העם ולא יגע בהן ולא יאכל ולא ישתה עמהן. שהפרישות מביאה לידי טהרת הגוף ממעשים הרעים. וטהרת הגוף מביאה לידי קדושת הנפש מן הדעות הרעות. וקדושת הנפש גורמת להדמות בשכינה, שנאמר "והתקדשתם והייתם קדושים כי קדוש אני."